

Predikan i S:t Peders kyrka 2020 av Tobias Bäckström

Den helige Mikael's dag

”Änglarna”

1 Mos 28:10-17

Upp 12:7-12

Joh 1:47-51

Ps: 304, 18, 167, 355, 3

På SVT Play finns det en programserie som heter Meningen med livet. Programledaren samtalar med olika kända personer och samtidigt passar hon även på att fråga vanligt folk på gatan om vad de anser är livets mening. Det vanligaste svaret var att livets mening är familj, vänner, gemenskap och kärlek. Och de svaren kanske inte för oss så förvånade. Men var det *egentligen* svaret på frågan.

Och om man tar en annan fråga: Vad är meningen med att studera och ta en examen? Då tror jag inte att folk skulle svara: ja, du får studiekamrater, vänner du kan ha kul med. Och så kanske du hittar kärleken där och bildar familj så småningom. Visserligen är det absolut så att studieåren blir väldigt mycket trevligare om man hittar nya vänner bland sina medstudenter, men det är ju ändå inte därför man börjar studera. Meningen med att studera har ju att göra med varhän studierna syftar: drömjobbet om hägrar till exempel.

På samma sätt med livet. Det är absolut trevligare att leva om man har vänner och man hittar någon att älska. Men detta kan i sig inte vara svaret på frågan vad som är meningen med livet. Det svaret har ju att göra med varför man lever och varhän livet syftar. Det måste involvera både målet med livet men också vem som ville mitt liv och varför. Svaret på frågan vad som är meningen med livet måste involvera Gud på något plan.

I dagens GT så får Jakob veta meningen med hans liv. Gud talade till honom i drömmen, Gud kallade honom till att bli stamfader till ett stort folk, som ska breda ut sig åt alla väderstreck. Och detta folk ska leda till välsignelse för alla folk.

Detta är ju en fantastisk kallelse och vi vanliga människor får ju inte uppleva en så storslagen kallelse. Samtidigt skulle Jakob själv aldrig få uppleva resultatet av det som Gud kallar honom till. Visst han fick tolv söner som skulle bli Israels tolv stammar men han skulle aldrig få se detta stora folk.

Tänk om Gud talade till dig i en dröm där du fick veta varhän ditt liv syftade men att detta skulle inträffa först om några hundra år. Kanske skulle du föredragit något mindre storslaget men som du faktisk kunde se förverkligas i närtid.

Johannes Klimakos, eller Johannes av Stegen, var en Egyptisk munk som levde i början av 600-talet. Han fick namnet för att han skrev verket Den gudomliga stegen, där han använde sig av Jakobs stege som bild. Stegen som började på jorden och sträckte sig ända upp till himlen.

Johannes Klimakos stege hade 30 stegpinnar som var och en motsvarade en dygd som den kristne bör sträva efter. Det är steg på livets väg eller steg på helgelsens väg. Johannes talar om att livets yttersta mål och mening är visserligen evigt liv tillsammans med Gud i himmelen, men att vi behöver bryta ner detta i mindre delmål på vägen. De olika stegpinnarna är sådana delmål som handlar om att bli mer ödmjuk, att lära sig att avstå, öva sig i lydnad, frihet från vrede osv.

Jag tänker att det är på samma sätt med frågan meningen med livet. Det yttersta målet och meningen är Gud själv, men det kan finnas många mindre meningar och delmål under tiden som vi är på väg mot livet med Gud.

När vi lyssnade till evangelieläsningen så är den läsningen en direkt anspelning på den Jakob dröm i Betel. Det är när Jesus säger: ”Ni ska få se himmelen öppen och Guds änglar stiga upp och ner över Människosonen”. Samma saker som förekom i Jakobs dröm återkommer i den versen: han fick ju se himmelen öppen, Guds änglar som stiger upp och ner. Men Jesus har utelämnat stegen, själva förbindelsen mellan himmel och jord. Istället för stege nämner han Människosonen.

Människosonen är ju Jesus själv, alltså är det han som är stegen! Nu är det Jesus som är förbindelselänken mellan himmel och jord.

När vi klättrar på den där stegen, stegpinne för stegpinne, delmål för delmål på helgelsens väg så får vi göra det tillsammans med Jesus själv. Han är den som klev ner på jorden för att vi skulle kunna komma till Gud i himmelen.

När Jakob skulle fortsätta sin vandring kallade han platsen Betel, Betel betyder Guds hus. Idag är kyrkan vårt Betel. I många kyrkor står det ”Här är himmelens port” ovanför ingången. Det gäller inte bara kyrkan som byggnad, utan också kyrkan som Kristi kropp som har som uppgift att förvalta nådemedlen: Ordet och sakramenten. Vi har fått detta i uppdrag från Jesus själv för att det ska leda oss till honom.

När Jakob lade sig att sova märkte han inget särskilt med den platsen. Det var efteråt som man han sa ”Herren är på denna plats, och jag visste det inte”.

Det är inte alltid vi märker av att Jesus är med oss på vår vandring. Det kan vara precis som med Jakob, först i efterhand som vi ser med klarare ögon.

Det gäller också kyrkan och sakramenten. När vi ska ta emot nattvarden är det två saker. Dels vin och bröd. Det som vi kan se. Men det osynliga är att det också är Kristi kropp och blod. Vi tar emot Kristus själv, han är närvarande i nattvarden, på denna plats, han som är förbindelsen mellan himmel och jord.